

Incommodum id accidit clariss. Doctor, ut nuncium vestrum mecum una & item altera diecula antreueret. au. 93-
 gentur enim sumptus non necessarii, quibus non mediocriter grauati sumus. Scripseram ad Cal. Februarii meum
 liquidum certi responsi expectaturum. sed facile conicio crebras tempestates in mora fuisse. Et quoniam mecum
 isthuc cum litteris profectus est, etsi poteram vestro uti ad itineris presidium, tamen neque me in viam da-
 re volui donec ille mecum huc redierit: neque vester poterat retineri tam diu sine dispendio et incommoditate.
 Simul autem atque ad nos Hermannus reuerteretur nos accingemur. Interea breuiter ad ea quae Scholarcharum no-
 mine exarasti respondeo. Jam primum ad praebendam quod attinet nihil est quod maturem eius gratia. Quoniam
 quam enim illa Dominorum erga me beneuolentia solide delectatus sum et venerando Senatui quantas pos-
 sum maximas gratias ago: semper tamen hoc animo (angusto fortasse) praedixi fui, ut cum illis otiosorum
 beneficiis (quorum perquam difficile contrectatio est) nollem mihi quidquam commercii esse. Proinde ut
 est apud Elacum: Tam teneor dono: quam si dimittar onustus. Satis mihi magnum hospitium est pecu-
 nia propterea. Satis magno beneficio me Brema honorauit, quando mihi plus quam annis decem, honestum
 et liberale hospitium concessit. Cuius mihi laudas exempla non culpo, non insector: Timidior sum tamen
 quam ut ausum imitari. Oportet unumquemque nostrum in sese potissimum intentum esse, quoniam ex sua quis-
 que conscientia coram Deo, non ex aliorum comparatione censetur. Cum etiam ut demum nullum hic co-
 scientiae scrupulum esse: tamen Dei beneficio ita me gressi humilem hacenus, ut non possim nunc sine ma-
 la fama ad istam Dominorum fastosam dignitatem transire. Postremo (ut apertius tecum fabuler)
 mihi non lubet inter istas impij Raptus creaturas, meum nomen profiteri. Nam Tevra mihi huius Tevra.
 Quod sub epistola finem benigne me inuitas ut redeam. Equidem nisi hoc hyberna tempestas detinisset,
 iam pridem essem vobis redditus. At illud interim non vulgariter molestum est mihi. Cum ego id tam
 iustus de causis tantopere flagitarim cognoscere, qua spe tandem aut quo consilio isthuc reuertens possim?
 neque te, neque quenquam amicorum hoc ulece tangere voluisse. Cuius enim aliud ex ista dissimulatione di-
 uidem: nisi praesens esse isthuc mihi libertatis epistolum, quod certe idem Johannis Cosmelij: fidelium
 Pastorum acerba fata denunciant. Itaque alterutrum vaticinor futurum, nempe, ut aut ad illos fratres
 suos Molang colligatur: aut (quod olim Catonj in theatrum venienti obiectum est) ideo tantum isthuc
 venerit, ut abiret. Nam quod ego multo ante et quidem iam crebris expressis verbis Magistratui
 sum professus, idem nunc quoque sine circuitione responsum volo. Nisi illum Cantorem refractarium a-
 miserint, mihi: ipsi delectum collegarum pro meo arbitrato permiserint: alium in proximam astatem
 Scholae Rectorem quarendum esse, cui pariter cum officio beneficium conferatur. Vale. 13. Calend. Mar-
 tias. 1. 5. 6. 7. Duisburgj.

Johannes Molanus.

Fragmentum epistolae ad Doct.
 Lithodum.

No. 176)

Simul etiam omnes qui timeamus Dominum iuuenis ardentibus votis Ecclesias Germaniae inferioris grauis-
 sime periclitantes, ut Dei filij qui est unicus Ecclesiae suae semper afflictus semper oppressus Seruator
 et Custos: Jam strictos enses Sicariorum confringat & Tyrannorum rabiem potentis dextera sua aut dis-
 siptet aut compescat ne pereant paruuli cum matribus. ne uigulentur tot pii Sacerdotes Christi qui non au-
 bitant pro Dei veritate suas animas profundere. Ne dicat impia collucies Antichristi. Ad calamita-
 tem à Babylone educti sunt qui Idola nostra destruunt, qui de Euangelio gloriantur. nempe ut macten-
 tur in templis suis et sacrificulorum manibus delcantur de terra. DEVS (ut certo sperant animae nostrae)
 rationem habens est gloria Maiestatis suae et illis blasphemis Cyclopibus tandem os illud impudens
 concludet. Amen.

[Hscr. a. 12:

No. 177]

Pax Christi. M. Oltrivio Porcio. Heidebergae.

No. 178)

Cum nuper Duisburgj sarcinulas colligens Collegae tuo M. Jacobo Nylio raphin (ut loquantur)
 litteras exararem, frater in primis diserte: male habebat animum meum quod neque spatium haberem ad
 te scribendum, neque opportunitatem: non gaudeo esse parum quidem temporis superstitum, occasionem certe co-
 modissimam hic mihi Brema oblatam esse. Et quia me mecum, nec paruas, et studia et cursum vitae.

[Hscr. a. 12: No. 179]